

La cavalla da còrse

-“Dumé, stanotte n’zò chióse n’ucchie,
perché n’gì fatte atre che smanjà,
e ognie tandem dicive... Gloria, Gloria;
dé mbù, se po’ sapè cchi jè Gloria?”

-“Jè lu nòme de na cavalla da còrse;
se sàbbete a ssère arréve préme,
so scummésse cènde eure só èsse:
ne vingème de ppió de cinquecènde!

Sòve penzate de fatte na surprèse,
appòste n’te so détte gniènde...”
Lu dé dòpe, mendre stave magniènne,
la mòje jì decie: -“Dumé, n’ora fa,

ha telefenate la cavalla da còrse;
te spètte lòche lu bar de Pasquale.
Jì so respòste: ne n’gì po’ mené,
perché dève jé sóbbete a l’uspedale!”

Lu maréte remmane senza parole,
e la mòje jì ròppe su n’còccie
m’pare de piatte e la cazzaròle!

GIUGNO 2002